

**การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ**

**The comparison of Reading for Main Idea of Matthayomsuksa 3 Students Taught by STAD
Cooperative Teaching And Normal Teaching***

นางสาวณัฐฐิยา ลำภูศรี**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย โดยใช้กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 16 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 850 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 52 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แล้วจับสลากแบ่งกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดความสามารถเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

ผลวิจัยพบว่า

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ

** นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

หมายเหตุ : คำสำคัญ (Key Words) ได้แก่ (1) ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ (2) การสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD

Abstract

The purpose of this research were to compare an ability of reading for main idea of Matthayomsuksa 3 students, Rittiyawannalai school . The Matthayomsuksa 3 students of Rittiyawannalai has 850 students , they are divided into 16 classrooms . The samples consisted of 2 classroom which each classroom has 52 students of Matthayomsuksa 3 students of Rittiyawannalai school. The sample are divided by using simple random sampling method . The sample classroom was taught by STAD cooperative teaching and the controlled classroom was taught by normal teaching . The research instrument was lesson plans of STAD cooperative teaching , normal lesson plans and exercises of reading for main idea . The data were analyzed using by mean , standard deviation (S.D) and percentage .

The results of the study were as follow :

1. To compare the ability of reading for main idea of Matthayomsuksa 3 students who were taught by using STAD cooperative teaching method and normal teaching method is statistically significant at .05 level
2. To compare the pre – post ability of reading for main idea of Matthayomsuksa 3 students who were taught by using STAD cooperative teaching method is statistically significant at .05 level
3. To compare the pre – post ability of reading for main idea of Matthayomsuksa 3 students who were taught by using and normal teaching method is statistically significant at .05 level

บทนำ

ภาษาเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ภาษาไทยจึงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย คนไทยจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษาและฝึกฝนให้มีทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้ การเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การสร้างความเป็นเอกภาพของชาติและความจรรโลงใจ เพื่อเกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติ (กรมวิชาการ. 2545: 3-6)

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีนิสัยรักการอ่าน หลักสูตรการศึกษาของไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของทักษะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน

การพูด และการเขียน จึงได้กำหนดให้เปิดสอนวิชาภาษาไทยในทุกระดับชั้น โดยเฉพาะทักษะการอ่าน โดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้

จากสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย มีพื้นฐานในการอ่านจับใจความสำคัญ ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง เนื่องจากไม่สามารถตอบรายละเอียดย่อจากเรื่องที่อ่านได้ ดังนั้นเพื่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงต้องหารูปแบบการสอนเพื่อที่จะให้ผู้อ่านสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้ หรือมีนวัตกรรมที่ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีสอนที่นำไปประยุกต์ใช้ได้หลายวิชาและหลายระดับชั้น โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยโดยทั่วไปมีสมาชิก 4 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกันเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน นักเรียนในกลุ่มที่ต้องเรียนและรับผิดชอบงานกลุ่มร่วมกัน นักเรียนจะประสบผลสำเร็จก็ต่อเมื่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคนประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายร่วมกัน จึงทำให้นักเรียนช่วยเหลือพึ่งพากัน และสมาชิกในกลุ่มจะได้รับรางวัลร่วมกัน เมื่อกลุ่มทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ STAD (Student Teams Achievement Divisions) กับการสอนแบบปกติ เพื่อนำมาพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐาน

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย จำนวน 850 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย จำนวน 2 ห้องเรียน คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 จำนวน 52 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 จำนวน 52 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (ตัวแปรต้น) ประกอบด้วยวิธีสอน 2 วิธี คือ
 - 1) การสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD
 - 2) การสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ใช้เวลาในการสอน โดยสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวนคาบที่ใช้ในการทดลอง 10 คาบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้

2. การสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีชื่อเต็มว่า Student Teams Achievement Divisions เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วย นักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2-3 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน

3. การสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นดำเนินการสอน ขั้นสรุป

4. การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถจับประเด็นจากเรื่องที่อ่าน การเลือกประโยคใจความสำคัญของเรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

แปลความหมายและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ และสามารถนำข้อมูลที่ได้อ่านมาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

5. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่สามารถอ่านจับใจความสำคัญ ระบุรายละเอียด แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น บอกความสัมพันธ์ และบอกความคิดรวบยอดจากเรื่องที่อ่านได้ โดยวัดจากแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยสามารถจับประเด็น แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น และสามารถบอกความคิดรวบยอดจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ที่ได้ทราบถึงผลของการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ

เอกสารและวรรณกรรม

ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ เพราะนักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านจับใจความเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ทั้งในสถานศึกษาหรือการพัฒนาตนเอง เพื่อการก้าวให้ทันวิทยาการใหม่ ๆ ที่กำลังเจริญมากขึ้นในทุกสาขาวิชา มีผู้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

สุปานิ พัดทอง (2545 : 65) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า เป็นความคิดสำคัญอันเป็นแก่นหรือหัวใจของเรื่องที่ผู้เขียนมุ่งสื่อมาให้ผู้อ่านได้ทราบ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นก็ได้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคนอื่น ๆ (2547 : 115) กล่าวถึงการอ่านเพื่อจับใจความว่าเป็นการอ่านเก็บเฉพาะใจความสำคัญของเรื่องจากการอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่เพียงย่อ ๆ แต่ได้ใจความครบบริบูรณ์ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น ความรู้ ความเข้าใจ หรือข้อคิดสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ถ้าข้อความที่อ่านเป็นเรื่องยาว ๆ จะต้องสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านในลักษณะย่อความ และจับใจความสำคัญให้ได้ว่าเรื่องนั้นมีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และการกระทำนั้นเกิดผลอะไรขึ้นบ้าง โดยเรื่องราวที่อ่านนั้นจะประกอบไปด้วยใจความสำคัญ และพลความ ซึ่งผู้อ่านจะต้องแยกให้ออก

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบร่วมมือ

ความหมายของการสอนแบบร่วมมือ

สำหรับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สลาบิน (Slavin, 1987 : 7-13) อ้างใน ไสว พิกขาว (2544 : 192) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือ เป้าหมายของกลุ่ม

ไสว พิกขาว (2544 : 193) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 4-6 คน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมกันรับผิดชอบงานในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

การสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions)

ความหมายของการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบมือเทคนิค STAD

สลาบิน (Slavin : 23-24) ได้กล่าวว่า การสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ได้รับการพัฒนาขึ้นจากมหาวิทยาลัยจอห์นฮอปกินส์ (John Hopkins University) เป็นวิธีสอนซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นเด็กเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน ผลการเรียนรู้ของเด็กจะพิจารณาเป็น 2 ตอน ตอนแรกจะพิจารณาคะแนนของกลุ่ม ตอนที่ 2 จะพิจารณาคะแนนสอบเป็นรายบุคคล การสอบทั้ง 2 เด็กต่างคนต่างสอบ แต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกัน ดังนั้นเด็กนักเรียนที่เรียนเก่งจึงพยายามช่วยเหลือเด็กที่เรียนอ่อน เพราะจะทำให้คะแนนของทั้งกลุ่มดีขึ้น และครูมีรางวัลเป็นแรงเสริม

การสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ในกลุ่มหนึ่งๆประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน คือเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน

นักเรียนที่เก่งจะต้องช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้เกิดการเรียนรู้เพื่อให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มดีที่สุด ครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนเกิดปัญหา และให้การเสริมแรงด้วยการให้รางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนร่วมมือกันทำงาน

ขั้นตอนการสอนโดยวิธีแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD

อาร์มสตอง(Armstrong, 1998 :406 ; citing Slavin and et al. 1980) ได้พัฒนาการเรียนแบบ Student Teams Achivement Divisions ขึ้นที่มหาวิทยาลัยจอห์นฮอปกินส์ เป็นรูปแบบการเรียนที่ง่ายต่อการสอนในระบบชั้นมัธยมศึกษา โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 6 คน ในแต่ละกลุ่มสมาชิกจะมีความสามารถแตกต่างกันร่วมมือกันในการเรียน แต่ในการสอบต้องทำด้วยตนเอง สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะคิดเป็นกลุ่มมีขั้นตอนการเรียนดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูทบทวนบทเรียนที่เรียนมาครั้งก่อน โดยการซักถามและอธิบายข้อสงสัยของนักเรียน

ขั้นที่ 2 จัดกลุ่มแบบละความสามารถและเพศ จำนวน 4-5 คน

ขั้นที่ 3 แต่ละกลุ่มศึกษาหัวข้อที่เรียนจากแบบฝึก นักเรียนแต่ละคนทำหน้าที่ตามกติกาของ Cooperative Learning เช่น เป็นหัวหน้า เป็นผู้จับบันทึก ผู้สนับสนุน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำแบบทดสอบ

ขั้นที่ 5 คะแนนที่ได้จากการทดสอบจะติดประกาศไว้ที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

พนมพร เผ่าเจริญ (2541 : 232) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรม STAD มีองค์ประกอบ 5 ประการ

1. การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียน (Class presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอสิ่งที่นักเรียนต้องเรียน ไม่ว่าจะเป็นนิพนธ์ ทักษะ หรือกระบวนการ การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียนนี้อาจใช้การบรรยาย (exposition)

2. การทำงานเป็นกลุ่ม (Teams) ครูจะแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 4-5 คน ที่มีความแตกต่าง ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มได้ทราบถึงหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม ว่านักเรียนต้องช่วยเหลือกันเรียนร่วมกัน ตรวจสอบคำตอบของงานที่ได้รับมอบหมาย และแก้ไขคำตอบร่วมกัน หลังจากที่ครูจัดกลุ่มเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูควรให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานร่วมกันจากใบงานที่ครูเตรียมไว้ ครูควรชี้แจงนักเรียนว่าใบงานออกแบบมาให้ให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมในการทดสอบย่อย สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันตอบคำถาม แบ่งกันตอบคำถามเป็นคู่ๆ และเมื่อตอบเสร็จแล้วก็เอาคำตอบมาแลกเปลี่ยนกัน โดยสมาชิกแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบซึ่งกันและกันในการตอบคำถามแต่ละข้อให้ได้

3. การทดสอบย่อย (Quizzes) หลังจากที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูให้นักเรียนทดสอบย่อย โดยนักเรียนต่างคนต่างทำเพื่อประเมินความรู้ที่ได้เรียนมา

4. คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน (Individual Improvement Score) ได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนพื้นฐานกับคะแนนที่นักเรียนสอบได้ในการสอบย่อยๆ นั้น (คิดเป็นร้อยละ) คะแนนพื้นฐานของนักเรียนของนักเรียนแต่ละคนได้จากคะแนนเฉลี่ยของผลการสอบหลาย ๆ ครั้งที่ผ่านมา ถ้าเริ่มสอนแบบ STAD เป็นครั้งแรก ครูอาจหาคะแนนพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนได้โดยใช้คะแนนที่เป็นคะแนนเฉลี่ยของผลการสอบที่ผ่านมา 3 ครั้ง หรืออาจใช้เกรดในปีที่แล้วมาแปลงเป็นคะแนนพื้นฐาน ส่วนคะแนนกลุ่ม (Team score) ได้จากการรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเข้าด้วยกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย

5. การรับรองผลงานของกลุ่ม (Team Recognition) โดยประกาศคะแนนกลุ่มของแต่ละกลุ่มให้ทราบ พร้อมกับให้คำชมเชย หรือให้รางวัลกับกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาของกลุ่มสูงสุด โปรดจำไว้ว่า จะต้องจดบันทึกผลการปฏิบัติของนักเรียนแต่ละคนด้วย

สรุปได้ว่า การสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD หมายถึง วิธีการสอนที่มีการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ประกอบด้วยสมาชิก 4-6 คน สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน คือ เด็กเก่ง 1 คน เด็กปานกลาง 2 คน และเด็กอ่อน 1 คน สมาชิกในกลุ่มจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จโดยร่วมมือกันทำงานอย่างใกล้ชิด สมาชิกแต่ละคนต่างก็ได้รับมอบหมายในหน้าที่ของตน และดำเนินการทำให้สำเร็จ หลังจากนั้นจึงทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล จากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้มาคิดเป็นคะแนนกลุ่ม และเปรียบเทียบกับคะแนนฐานเพื่อคิดเป็นคะแนนพัฒนาของแต่ละกลุ่ม โดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้นให้นักเรียนร่วมมือกันทำงานให้สำเร็จ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบปกติ

ความหมายการสอนแบบปกติ

ประทุมวรรณ ไทยประทุม (2531 : 11) ได้กล่าวถึงความหมายของการสอนแบบปกติไว้ว่า หมายถึง “วิธีสอนแบบบรรยาย โดยครูเป็นผู้อธิบายและบอกความรู้ให้แก่ นักเรียน” และพัชร ลิธิญา (2534 : 11) กล่าวว่า การสอนแบบปกติ หมายถึง “ การสอนของครูโดยใช้แผนการสอนปกติ ซึ่งส่วนมากจะเป็นการบรรยายประกอบสื่อการสอน มีการอภิปรายแบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้า แสดงบทบาทสมมติ”

ขั้นตอนการสอนแบบปกติ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้เตรียมศึกษาหาความรู้ในเรื่องที่จะสอนจากตำราแบบเรียนหรือหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ แล้วรวบรวมเรื่องราวทั้งหมดมาถ่ายทอดให้นักเรียนด้วยการบรรยาย การบอก การใช้สื่อประกอบการสอน ซึ่งครูและนักเรียนจะร่วมกันอภิปรายซักถาม ตลอดจนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่อง หรือสิ่งที่ได้มาจากการเรียน มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

1. ขั้นนำ เป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่
2. ขั้นสอน เป็นการนำเสนอเนื้อหาด้วยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
3. ขั้นสรุป เป็นการประมวลความคิดที่ได้จากการเรียนรู้เนื้อหา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย จำนวน 850 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย จำนวน 2 ห้องเรียน โดยเลือกจากห้องเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน จากนั้นใช้โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 จำนวน 52 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 จำนวน 52 คน ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 จำนวน 52 คน เป็นกลุ่มทดลอง ได้รับการสอนแบบร่วมมือปกติ
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 จำนวน 52 คน เป็นกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD

เครื่องมือการวิจัย

ชนิดและลักษณะเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก สำหรับทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ โดยใช้การทดสอบทางสถิติ t-test แบบ independent
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้การทดสอบทางสถิติ t-test แบบ dependent
3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ใช้การทดสอบทางสถิติ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ พบว่า

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัยที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอน

แบบปกติ พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. จากการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัยที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

3. จากการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัยที่ได้รับการสอนแบบปกติ พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สามารถทำให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรช่วยเหลือแนะนำ รวมถึงอธิบายข้อสงสัยที่นักเรียนแต่ละกลุ่มไม่เข้าใจให้ทั่วถึงทุกกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนทุกคนเกิดความเข้าใจที่มากขึ้นในบทเรียนนั้น ๆ

2. จากผลการวิจัย พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สามารถพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความสำคัญให้สูงขึ้นได้ ดังนั้น สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูนำวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปใช้ในการสอนภาษาไทยในด้านอื่น ๆ ที่ต้องใช้ทักษะการอ่าน เช่น การอ่านวิเคราะห์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะด้านการอ่านของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา .

กัลยา สหชาติโกสิย และคณะ. (2545). สื่อการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

- กานต์มณี สักดิ์เจริญ. (2546). ปกิณกะการอ่านหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- การุณันท์ รัตน์แสนวงษ์. (2548). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิ. เจ. พรินติ้ง.
- กนิริน ดันเสียงสม. (2548). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจับใจความภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD กับวิธีสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริและบาหยัน อิ่มสำราญ. (2547). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : บริษัท พี.เพรส จำกัด
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. สารสถาบันภาษาไทย. 3,5(เมษายน – มิถุนายน 2539) : 2.
- ไพวรรณ อินทนิล. (2546). การส่งเสริมการอ่าน. ชลบุรี : ชลบุรีการพิมพ์.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- แวมยุรา เหมือนนิล. การอ่านจับใจความ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สุวิริยาสาน, 2541
- ศิวพร โกศิยะกุล. (2546). “การพัฒนาทักษะการอ่านสรุปความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 3 (สระกระเทียม) จังหวัดนครปฐม”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- สุปราณี พัดทอง. (2545). การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Bejarono , Yael. A Cooperative Small - Group Methodology in the Classroom . The Modern Language65,5. (September 1987) : 62 – 67.
- Johnson , D.W. , R.T.Johnson. Cooperative Learning in the Classroom
- Slavin , Robert E. “STAD”. Journal of Research and Development in Educational 60 , 7 (1978): 42-48.